

Ο Αχελώος και το πάθος του δημάρχου

3/6/1992

Ο δήμαρχος Λάρισας κ. Α. Λαμπρούλης διακατέχεται από ένα ασίγαστο πάθος. Θέλει πάντα να αυτοπροβάλλεται. Ακόμη και σε πράγματα και δάφνες που ανήκουν σ' άλλους. Και θέλει να αυτοπροβάλλεται μόνον αυτός. Αλλά και εκ του ασφαλούς.

Φυσικά, ο λόγος για την πασίγνωστη πλέον λύση που έδωσα για την «Εκτροπή Αχελώου» τον Ιούνιο του 1972, δηλαδή συμπτωματικά, ακριβώς πριν από 20 χρόνια και που είναι γνωστή πλέον ως «Λύση Μαγειρία». Πρόκειται για τη λύση εκτροπής νερού του Άνω Αχελώου από τη λίμνη «υψηλή Συκιά» προς τη Θεσσαλική πεδιάδα.

Ο κ. δήμαρχος, θέλοντας προφανώς να δείξει ότι αγωνίστηκε από πολύ παλιά υπέρ της λύσης αυτής, χρησιμοποιεί τη φράση «...ήμουν νιός και γέρας». Τόσο πολύ, δηλαδή, αγωνίστηκε! Και τώρα, που όπως είναι γνωστό, άρχισε η υλοποίησή της, συμπληρώνει «... τώρα αισθάνομαι ξανά νέος». (βλ. «Ελευθερία» 8 Μαΐου 1992).

Ας δούμε όμως πρώτα, τι έκανε «όταν ήταν νιός» και τι τώρα που «γέρασε», κατά τα γραφόμενά του. Έχω μπροστά μου το έντυπο της ΔΕΥΑΛ «Ημερίδα για τον Πηνειό ποταμό της 29-30 Μαΐου 1982». Στην ομιλία του τότε ο κ. Λαμπρούλης τσιμουδιά για την

Του κ. ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΓΕΙΡΙΑ

«Εκτροπή Αχελώου». Σημειώνω ότι στην Ημερίδα εκείνη ο κ. Δ. Λιβέρης από μέρους του Τ.Ε.Ε. τόνιζε και μεταξύ άλλων πρότεινε (άρθρο 8, σελ. 13). «... Άμεση ανάθεση της μελέτης μεταφοράς νερού από τη γειτονική λεκάνη του Αχελώου, σε σχέση και με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, όπως έχει προταθεί από τον κ. Μαγειρία». Και όταν ο συνάδελφος μηχανολόγος - ηλεκτρολόγος κ. Μάνος Καγγάς, στην ίδια αυτή Ημερίδα τόνιζε «... Εδώ αξίζει να υπογραμμιστεί το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η λύση ΜΑΓΕΙΡΙΑ και να εκτιμηθεί ανάλογα λόγω των θετικών πλεονεκτημάτων που παρουσιάζει» (σελ. 55).

Ο κ. Λαμπρούλης δεν έπαιρνε τότε θέση. Περίμενε, προφανώς, να δει προς τα πού θα κλίνει η ζυγαριά. Θα δικαιωθεί η λύση αυτή της εκτροπής ή όχι. Πάντα εκ του ασφαλούς ο κ. Λαμπρούλης. Για να μην αναφέρουμε τον Μάιο του 1978 με το Πανθεσσαλικό συνέδριο του Τ.Ε.Ε. όταν έδινε τη μεγάλη μάχη εδώ στη Λάρισα με την ΕΛΕΚΤΡΟΒΑΤΤ. Τότε, που όλοι σιωπούσαν και με άφηναν να βγάλω μόνος μου το φίδι από την τρύπα. Άρα, όταν ο κ. Λαμπρούλης «ήταν νιός», δεν έκανε τίποτε για την εκτροπή Αχελώου. Και πότε άρχισε να «κινείται»; Μα, όταν εξαγγέλθηκε η «Εκτροπή Αχελώου», μετά το 1984. Είπαμε. Περίμενε να σιγουρευτεί πρώτα.

Εκθειάζει ο κ. Λαμπρούλης τον μακαρίτη Κ. Λουλέ. Πολύ σωστά. Μόνο που ο Κ. Λουλές στους αγώνες του, ιδιαίτερα στη Βουλή, πάντα ανέφερε ότι ο λόγος γινόταν για τη «Λύση Μαγειρία» της εκτροπής αυτής.

Αλλά γιατί ο κ. Λαμπρούλης, δεν εξεθειάζε τους αγώνες του Κ. Λουλέ, όταν αυτός ζούσε;

Ας έλθουμε όμως στα τελευατία γεγονότα. Στα τέλη του 1991, ο αγώνας των αντιπάλων, ή μάλλον των εχθρών της εκτροπής αυτής, είχε ενταθεί. Με πολλά παραπλανητικά δημοσιεύματα στον ελληνικό, αλλά και στον τύπο χωρών της ΕΟΚ, προσπαθούσαν να τορπιλίσουν ή τουλάχιστον να καθυστερήσουν την πραγματοποίηση της εκτροπής αυτής. Έπρεπε λοιπόν, να δοθεί μία τεκμηριωμένη και αποστομωτική απάντηση. Από το αρμόδιο γραφείο του υφυπουργού κ. Α. Τσιπλάκου, με κάλεσαν και μου ζήτησαν να γράψω στην ΕΟΚ - μου έδωσαν τη διεύθυνση - και να τεκμηριώσω κυρίως την ενεργειακή υπεροχή της εκτροπής αυτής, συγκριτικά με το σχήμα αξιοποίησης του νερού του Άνω Αχελώου στην κοίτη του, δηλαδή, χωρίς εκτροπή προς τη θεσσαλική πεδιάδα.

Όντως, στα τέλη του Δεκεμβρίου 1991, έστειλα στην ΕΟΚ μία απόλυτα τεκμηριωμένη πολυσέλιδη έκθεση, με κοινοποίηση και προς το Γραφείο του κ. πρωθυπουργού. Στην αρχή της έκθεσης αυτής, έκανα γνωστό ότι είμαι ο πνευματικός ιδιοκτήτης της μελέτης αυτής της εκτροπής, δίνοντας εξαντλητική τεχνική απάντηση σε όλα τα επίμαχα σημεία. Στις αρχές του 1992, πήρα ευχαριστήρια απάντηση για την ενημέρωση, τόσο από την ΕΟΚ, όσο και από το πρωθυπουργικό Γραφείο. Παράλληλα, με σχετικά δημοσιεύματά μου στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και στον «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ», απαντούσα στην παραπληροφόρηση που γινόταν από τους αντιπάλους της εκτροπής αυτής.

Έτσι, τον Φεβρουάριο του 1992, το θέμα είχε κλείσει και η ΕΟΚ είχε καταλάβει τις απατηλές εισηγήσεις που τις γίνονταν μέχρι τότε.

Τον Μάρτιο του 1992 συναντήθηκα στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ στην Αθήνα με τον κ. Λαμπρούλη. Συμφωνήσαμε να πάμε στις Βρυξέλλες στην ΕΟΚ για ενημέρωση. Θα με ειδοποιούσε τηλεφωνικά. Το ταξίδι μας υπολογιζόταν για τον Μάιο μήνα. Όπως μου είχε πει, θα περνούσε το ταξίδι μας αυτό από το Δημοτικό Συμβούλιο. Τα υπόλοιπα είναι γνωστά. Το ταξίδι έγινε. Αγνοώ αν με «έκοψε» το Δημοτικό Συμβούλιο ή προσωπικά ο κ. Λαμπρούλης, που καταλάβαινε ότι θα επισκιαζόταν με την παρουσία μου στην ΕΟΚ και την εξήγηση των θεμάτων σε άνετα γαλλικά στους αρμόδιους τεχνικούς της ΕΟΚ. Πήρε μαζί του αυτούς που ήθελε, καταπατώντας βάνουσα κάθε έννοια ηθικής τάξης. Του χρειάζεται φαίνεται του ανθρώπου προσωπική προβολή. Και μόνο.

Πιστεύω ότι ο κ. Λαμπρούλης, προκειμένου να μην επισκιαστεί από άλλον, είναι ικανός ακόμη και να παραχαράξει την ιστορία. Απόδειξη αυτού είναι και το εξής. Το 1991 εκδόθηκε από τη ΔΕΥΑΛ ένα πολυτελές τεύχος «Η ύδρευση της Λάρισας - το χθές και το σήμερα». Και είναι γνωστό πως η εκτροπή άφθονου και καθαρού νερού από τον Άνω Αχελώο θα λύσει ριζικά όχι μόνον το βασανιστικό πρόβλημα της ύδρευσης της Λάρισας, αλλά θα σώσει το περιβάλλον του Πηνειού και τον ίδιο τον Πηνειό. Γνωρίζει όμως ο κ. Λαμπρούλης, ότι αν ανέφερε το φλέγον πρόβλημα της «Εκτροπής Αχελώου» θα ήταν υποχρεωμένος να κάνει λόγο για τη «Λύση Μαγειριά». Διαφορετικά, αντιλαμβανόταν τις συνέπειες. Αποφάσισε, λοιπόν, ο πρόεδρος του Δ.Σ. της ΔΕΥΑΛ να μη συμπεριλάβει καθόλου το μεγάλο αυτό θέμα, μετερχόμενος μεθόδους καθαρής μπρεζνεβικής νοοτροπίας, να γράφουμε την ιστορία κατά πως μας συμφέρει, αφαιρώντας όσα δεν θέλουμε να γραφούν. Και κάτι άλλο όμως προκύπτει.

Είναι δυνατόν να δαπανώνται μεγάλα ποσά για την έκδοση πολυτελών εκδόσεων, αλλά με παραχαραγμένη την ιστορική πραγματικότητα; Και ποιά αξία έχουν παρόμοιες εκδόσεις;

Έχει ενδιαφέρον και κάτι άλλο. Για τον προηγούμενο δήμαρχο Αλέκο Χονδρονάσιο, στην εν λόγω έκδοση αφιερώνονται ένδεκα (11) αράδες, ενώ για τον κ. Λαμπρούλη δέκα εννέα (19) αράδες.

Και έπειτα από όλα αυτά, τολμά ο κ. Λαμπρούλης να μιλά για εκτροπή Αχελώου, για αγώνες υπέρ της εκτροπής Αχελώου κ.λ.π. Ούτε όταν «ήταν νιός» έκανε τίποτα για τον Αχελώο, ούτε τώρα που «γέρασε» πολύ περισσότερο, αποσιωπά την ιστορική αλήθεια. Ότι έκανε, ήταν μόνο για την προσωπική του προβολή και τίποτα περισσότερο.

Για όλη αυτήν την κατάσταση νοιώθω οίκτο και οργή. Και τα δικαιώματά μου γνωρίζω πως να τα υπερασπιστώ.